



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Miracvla Qvædam De sanctissimo Sacramento ex auctoribus probatis
collecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

logonio. Communionis, inquit, tempus non est festum, nec celebritas, sed conscientia pura, vitaq; à peccatis repurgata.

S. HILARIUS, vt refertur, *De Conf. d. 1. can. timendum est.* Ne diu, inquit, abstractus à corpore Christi, alienus maneat salute. Vnde qui peccare quæuerit, communicare non desinat.

S. AMBROSIVS *de Sacramentis li. 3. c. 1.* exhortans nos ad frequentationem huius Sacramenti, habet hæc verba: Sic vtue, vt merearis quotidie accipere: Qui enim non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere. Idem dicit Augustinus epist. 78. ad Ianuar. & serm. 28. de verbis Dom.

MIRACVLA QVÆDA
De sanctissimo Sacramento ex auctoritate probatis collecta.

1. S. GREGORIUS Papa, communicaturus populum, cum ad matronam quandam peruenisset, dicens, more iamnum consueto, *Corpus Domini Iesu Christi*, &c. Et illa ridens, mox dextera ab eius ore retracta partem illam dominici corporis super altare deposuit. Expletis verò Missarum solennibus, matrona coram populo inquisiuit, quomodo obrem corpus Dominicum sumptura decere præsumpsit? Respondit, quia partem

quē proprijs manibus me fecisse cognoveram, tu corpus Dominicum perhibebas. Tunc Gregorius cum tota plebe flexis genibus Deum oravit, & ilicò particulam panis, quam super altare posuerat carnem factam reperit, cum omnium circumstantium stupore. Et matrona illa credulitatis gratiam recepit, plebs verò in sua fide amplius confirmata est. Rursus itaque in orationem cum eadem prostratus carnis frustum in panis primordia reformavit, quem mulier cum magna devotione sumpsit. *Ioan. Diacon in vita S.*

Gregory. l. 2. c. 41.

2. S. Gregorius Nazianz. in oratione de morte Gorgonia sororis suae scribit, illam morbo incurabili laborantem, cum iam in remedijs humanis nullam spem haberet, nocte quadam Ecclesiam ingressam, & prostratam ante sanctissimum sacramentum eousque orasse, donec sana & valens exurgeret, cum stupore totius familiae.

3. Adolescens Anglus nomine Imma bello captus à Domino suo in vinculis detentus est, donec lytrum persolutū esset. Verum quotidie mane certa hora omnia vincula per se dissoluebantur, sic ut Imma omnino esset liber. Postea autem innotuit fratrem eius Germanum

F sa-

Sacerdotem quotidie pro anima illius, quasi defuncti è Purgatorio Missæ sacrificiū obtulisse, & vincula Immæ sub tempore elevationis & hostiæ soluta fuisse. *Ex dal. 4. hist. Angl. c. 22.*

4. Nobilis quidam Germanus, nomine Osualdus Mulier, in Paschate communicaturus, non contentus parua hostiæ quæ solet dari communicantibus, voluit sibi dari maiorem, cuius potentiam motuens Parochus, assensit. Simulatque aut tempore cōmunionis eam accepit, ceptū ei mox sub pedibus terra dehiscere, cumque in altare, quod erat lapideum, manū iniiceret, ut se teneret, lapis ipse velut cōemollitus est, in quo signa digitorum adhuc expressa cernuntur. Itaque miser convertens vindictam diuinam esse præsertem, à Deo ignosci sibi tantam arrogantiam postulavit. Cumque hostiam deglutire non posset, Sacerdos eam asseruavit eadē hodieque visitur nonnihil sanguine tincta; & qua parte salivam attigerit, notari potest. Altare quoque cum expressione digitorum adhuc exstat. Accidit hoc miraculum in pago Seefeldt tribus milibus ab Oeniponto, in Germania. Ab his quot tamen annis tam hostia, quam in lapis altaris metu hæreticorum, qui ut inimici huius Sacramenti, solent suppressi

MEDITATIONES.

123

re eius miracula, sunt transfata Oenipontum *Tilman. Bredenbach. lib 1. Sacr. Coll. cap. 35.*

5. Cùm S. Ioannes Chrysoft, concionibus suis aliquando conuertisset quendam primarium hæreticum; conatus est idem & suam coniugem conuertere: sed quia obstinata in hæresi permanebat, respondit illi, si Catholicæ religioni se adiungere nollet, se ab ea discessurum. Itaque mulier metu Diuortij, finxit se conuersam, & more Catholicorum ad communionem accessit. Verùm quia reformidabat accipere Eucharistiam, curauit sibi per fidam ancillam secretò particulam panis similem ei, quæ dabatur in cõmunionem afferri. Cùm ergo tempus communionis adesset, occultè ab ancilla panem accepit, fingensq; esse consecratum in os immisit, qui miraculosè conuersus est in lapidem. Mulier rei miraculo attonita, adiit Episcopum S. Chrysostomum, lapidem, in quo signa adhuc dentium exstabant, ostendit. Materia lapidis non erat communis, sed ignota, color verò pulcherrimus. Mulier itaq; ad S. Episcopi pedes abiecta cum lachrymis veniam petijt, & dolens de sua obstinatione & simulatione verè conuersa est, Ecclesiæque reconciliata, catholicè deinceps cū marito suo

F 2

vi-

vixit. Scribit hoc miraculum *Nic. Calliph.*
li. 13. c. 7. & Sofom. l. 8. ca. 5.

6. Rodolphus Comes ab Habsburg
 venationis causa foras profectus, cū ma-
 gnis imbribus de cœlo decidentibus se-
 te sacerdotem obuium haberet, ex eo pe-
 cunctatus est, quò in tanto imbre tendere
 ret? Respondit, vt sacram Eucharistiam
 firmo rustico porrigeret. Itaque Rodol-
 phus ilicò ex equo descēdit, genua flexa
 & humiliter sanctissimum sacramentum
 adorauit: deinde suum equum Parochus
 famuli verò ædituo dedit, ipse verò pe-
 s. Eucharistiā vsque ad egri rustici domum
 insecutus est. Bonus sacerdos admirabilem
 pietatem & humanitatem Comitum, gratias
 ei egit, diuinamque bonitatē impetrari
 raui, vt factū hoc remuneraretur. Quod
 que mirabile est, breui tempore e Comite
 Imperator factus est: cuius successores
 sunt Archiduces Austriae, Principes & Re-
 ges innumerabilium nationum. Quod
 verè dici potest, amplitudinem & splen-
 dorem omnem domus Austriacę natum
 esse ex pietate & deuotione erga hoc
 ctissimum sacramentum. *Theatrum
 & humane, vol 27. l. 3 tit. sacrorum.*

7. PASCHASIVS in libr. de corpore
 Domini capit. 14. scribit presbytero
 dam valdè religioso, cū saepe Deum

MEDITATIONES. 125

gasset, vt pro sua consolatione Dominū videre posset in sacra hostia, Christum apparuisse in specie pulcherimi pueri, eiusque conspectu summa illum voluptate affectum fuisse. Addit idem Paschasius Deum solere eiusmodi miracula facere, vel ad corroborandos in fide quosdā simplices; vti factum est in miraculo S. Gregorij supra enarrato, vel ad solandos eos, à quibus ardentè amatur, vt accidit huic pio presbytero.

8. S. AMBROSIVS in oratione funebri fratris Satyri scribit, cū Satyrus aliquando naufragium fecisset naui tota cōfracta, proq; mortuo haberetur, tamen tandem è fluctibus saluam emerissee, quod ante susceptam nauigationē se sacro Christi corpore communiisset.

9. Iudæus quidam cū teneretur desiderio cognoscendi Christianorum mysteria, ingressus Ecclesiam attentè audiuit sacrum Missæ à S. Basilio factum, & in eleuatione sacræ hostiæ vidit in ea puerum Iesum admodum speciosum & amabilem; qua visione magna consolatione perfusus est. Communicante deinde populo, ipse quoque communicauit, & S. Eucharistiæ particulā reseruatam vxori ostendit, patefaciens ei visionem, & mysteria Christiana collaudans, vt eam ad-

morem Christianæ fidei pertraheret. Postero die mox S. Basilium adiit, & toto rei successu exposito, ab eo baptismum postulavit *Amphilochius in vita Sancti Basilij, & Cyrus prodromus in suis epigramm.*

10. S. BERNARDI tempore, homo quidam inops, sed bonus Christianus suæ coniugis adulteræ maleficijs indigne excruciatu & consumptus ad ipsius S. Bernardum adducitur, qui cognito eius cruciatu, misericordia motus à fratribus, curavit hominem duci in Ecclesiam, ubi cum capiti eius imposuisset Sacramenti ciboriū, ilico ab omni maleficio miser homo liberatus, & sanus sanum reuertit. *Guiliel. in vita S. Bernardi c. 10.*

11. *In Prato spiritali cap. 30.* scribitur in Dade vrbe Cypri fuisse hæreticum nomine Isidorum, qui nulla ratione pertinebat vxori suæ, alioquin Catholicæ, ut iret S. communionem, eamque in re observatores cõstituerat. Cum verò quadam die cognouisset eam in domum suam sui communionis causa diuertisset, ipsamque iam communicasse deprehendisset, furore ardens inuolauit in mulierem, gutturque eius hinc inde iactando

MEDITATIONES. 127

tam diu impressit, donec Eucharistiam euomeret, qua re non contentus, S. Eucharistiam pedibus conculcauit. Sed quoniam ex hostia magna mox flamma erupit, non nihil redditus est attonitus. Duobus diebus post apparuit ei homo quidam niger & terribilis dicens: Isidore, nos duobus eidem addicti sumus supplicio, Tum Isidorus. Quis es tu? Respondit. Ego sum, qui alapam dedit CHRISTO in praesentia Annae. Hoc viso perterrefactus Isidorus poenitentiam duram agere coepit.

12. Legimus in vita S. Clarae, cum Fredericus Imp. affligeret Ecclesiam & Saraceni inuaderent Assisium. ac iam iam in muros monasterij ad constuprandas sanctimoniales insilirent, S. CLARAM Abbatissam, licet corpore aegram, magna fide sanctissimi Sacramenti thecam arripuisse, eaque ad muros, quos hostes conscendebant, obuersa, in hunc modum orasse, Domine tuere has famulas tuas, quae mundum tui causa dereliquerunt, & amore tui hic sunt inclusae. Defende eas Domine, nam ego non possum eas defendere. Vix verba protulerat, & confestim audita vox est dicentis: Ego defendam vos. Saraceni itaque cum tanta trepidatione se in fugam continuo coniecerunt, ut multi se e muris praecipites

in terram dederint, alij verò excœcati ne
scirent, quò deflecterent. *Sur. to. 4. Vigil
de fructu Sanct. disc. 27.*

13. S. MALACHIAS Episcopus diu
multumque laboravit priuatis collo
quijs in conuertendo quodam clerico
qui negabat in hostia sacra CHRISTUM
contineri, sed frustra. Deinde cum du
cum eo disputationes habuisset, & in
traque eum conuicisset, ille tamen
pertinaciter in errore suo perstitit. Quo
re bonus Episcopus coactus fuit illum
declarare & denunciare hæreticum. Cl
ericus verò exandescens affirmauit se
quam à sua opinione, quam Euangelij
ro haberet, recessurum. Ad hoc verbum
substomachans Episcopus elata voce
xit: Quia tu fateri veritatem non vis, De
minus fateri veritatem te faciat vel
necessitate. Respondit hæreticus, Amo
Res mira. Eodem die clericus æger
cumbit ad mortem, agnoscit errorem
& Dei vindictam, curat accersiri & pili
pum, confitetur in hostia esse Christum
Dominum, Deum, & hominem, &
cepta absolutione, Ecclesiæ reconcili
tus, errorem præteritum deplorans,
gratias Deo pro beneficijs agens, expi
uit. *In vita S. Malachia, à S. Bernar
pia.*

MEDITATIONES. 129

14. CAESARIUS in *hist. sua l. 9. ca. 12.*
 refert, suo saeculo haereticos quosdam
 Albigenfes arte diabolica mira quaedam
 & stupenda fecisse, & inter caetera, super
 flumen ambulasse, nec immersos, hacq;
 fraude multos simplices ad suam sectam
 pellexisse. Quod cum animaduertisset
 quidam zelosus sacerdos, sumpta sanctif
 simi sacramenti custodia alta voce dixit:
 Coniuro te diabole, in virtute eius quem
 manu gesto, ne amplius praestigijs istis v
 tare in ruinam populi. Videns autem sa
 cerdos, haereticos nihilominus persistere
 in sua ambulatione, abiecit thecam cu sa
 cramento in flumen, ac extemplo (q; mi
 rabile est) aqua se diducens omnes istos
 sceleratos & diabolicos haereticos absor
 buit. Quo miraculo populus mirifice
 in vera fide est confirmatus. Bonus au
 tem sacerdos tota nocte factum suum,
 quod Eucharistiam in aquas abiecisset,
 deplorauit: Sed Deus eum consolatus
 est: nam mane Ecclesiam ingressus, in
 uenit in altari venerabilis sacramenti
 thecam ab angelis ed deportatam, quam
 magno cum gaudio & aspexit, & sup
 plex adorauit, institutaque cum popu
 lo solenni processione profusus ex latti
 tia multis lachrymis suum in locum re
 posuit.

15. In Vrbe vetere oppido Italiae, cū Sacerdos quidam rem diuinam faciens, dubitaret num in hostia à se consecrata Christus præsens esset, in fractione hostiae confecta, tantum sanguinis effluxit, vt totum corporale sanguine tinctum fuerit. Cuius miraculi occasione Urbanus Papa IV. sanctissimi Sacramenti festum instituit, quod feria 1. post Pentecosten celebratur. Exstructa deinde est in eodem oppido elegantissimi operis Ecclesia, in qua corporale sanguine tinctum asseruatur, & ostenditur.

16. NAVCLERVS in *Chronologia* sua scribit anno 1280. Traiecti in Belgio ducentos homines tum viros, cum feminas in ponte supra Mosam strato transgredientes, aliosq; ludos exercentes, cum sanctissimo Sacramento isthac fortè delecto nullam reuerentiam exhiberent, neque saltu cessarent, subitò pontis casu omnes fuisse oppressos, vel in Mosa flumine summersos, excepto vno, qui testis miraculi esset.

17. OPTATVS Episcopus *Milaniensis* libro 2. in *Parmenianum*, rem mirabilem refert de Urbano Formensi, & Felice Idicensi hæreticis Donatistis, eosque populum absterrent à veneratione sanctissimi Sacramenti, iussisse vt S. Euchari-

MEDITATIONES. 131

ristia obijceretur ipsorum canibus, at carnes rabie accensi iusto Dei iudicio ipsos dominos suos quasi latrones sancti corporis reos, dente vindice, tanquam ignotos & inimicos laniant.

18. Fuit Mediolani mulier multis annis obsessa à dæmone: qui eam visu & auditu iam priuârat, linguamq; extra os quasi promissidem elephantis exerebat. Hæc ad S. Bernardum in templum deducta est, qui in maximi populi corona patena cum sacra hostia capiti emergumænæ imposita dixit. In virtute huius Domini iudicis tui, & pro nobis mortui tibi spiritus maligne præcipio, vt ab hac ancilla eius egrediens, contingere eam deinceps non præsumas: Ac mox Dæmon ab ea excessit, & mulier liberata est.

In vita S. Bern. l. 2. c. 3.

19. PALLADIUS *in vita S. Marcharij* refert, cum fœmina quædam aliquot hebdomadis ex negligentia communione abstinuisset consueta, eam à peruerso quodam homine ad peccandū sollicitatam fuisse, & cum consentire nollet, illum ex indignatione, Magi cuiusdā opera vsum ad illam pudefaciendam: Iraque per incantationes effecit, vt fœmina illa apparet in forma equæ, & tres dies pane non vesceretur. Maritus, & co-

F 6 gna-

gnati eam adduxere ad S. Macharium, qui fufis ad Deum precibus afperſione aquæ benediçtæ eam humanæ formæ reſtituit, & ad frequentandam ſacram communionem hortatus eſt; addens: Deum hanc afflictionem permiſiſſe, quod quinque hebdomadis ſacra communione abſtinuiſſet.

20. Anno 1556. Sachazeti in regno Poloniae famula quædam Chriſtiana, nomine Dorothea Lazezka ſacram hoſtiam tempore communionis ex ore acceptam, & in Strophium repositam Domino ſuo Iudæo, qui veſtem ei & nummos promiſerat, tradidit. Iudæus mox aduocat tres alios Iudæos, Michaelem; Iſaac, & Joſephum; omnes in Synagoga congregati in CHRISTI deſpectum pugionibus & cultris multis ictibus ſacram hoſtiam configunt, & illico miraculoſè tantum ſanguinis ex ea profluuit, vt cochleari collectum magnum quoddam vas compleverint. Facinus hoc non multò poſt patefactum, & Iudæi cepti, ac mandato Sigifmundi Poloniae Regis igne conſumpti. Erant illo quo in illis regionibus multi, qui ſub vtraque ſpecie Euchariftiam ſibi porrigi poſtulârunt. At ubi fama hoc miraculum vulgavit, abſtinuerunt ab hac petitione: cum enim vi-

derent in hostia quoq; contineri sanguinem, satis fore iudicabant laico, si sola hostia communicaret. *Surius in appendice Chronologia Naucleri* non longè à fine. Simile miraculum accidit Bruxellis in Belgio anno 1369. in cuius Ecclesia S. Gudulæ hodieq; ostenditur hostia; cum notis ictuum, quibus eam confixit Abraham ludæus die Veneris sancto. Apparet quoque in ea sanguis. Descripsit hoc miraculum in *Descriptione Germania inferioris Guicciardinus*. In alijs multis Europæ urbibus idem contigit, vt annotatum est in *Theatro vita humane toro. 17. lib. 9. pag 322. col 1.*

21 BEDA in *collectaneis* sub finem, recenset iuuenem quendam ludæum, cum Sanctam Eucharistiam in communionem populo à Pâpa Bonifacio data, accepisset, exclamasse, Bonifaci accurre cito, & me baptiza, quia panis quem sumpsi me exurit & consumit. Re cognita ludæi tumultuari cœpere, sic vt parens iuuenem in ignem cœiecerit; cumq; mater sublato clamore imploraret D. Virginis auxilium pro filio, ipsa quoque à furiosis ludæis in ignem detrusa est. Strepitu excitus mox adfuit, nondum ornatu sacerdotali deposito, B. Bonifacius, ingressusq; ignem tam filium quàm matrem

trem incolumes ex igni extraxit.

22. S. ANTONIVS Paduanus a-
gens Tolosæ, cum de sanctissimo Sacra-
mento cum quodam hæretico disputa-
ret, ille rationibus sancti conuictus, in
hæc verba erupit: Omissa verborum con-
tentione ad res veniamus. Respondit san-
ctus, placet consilium. Tum hæreticus
Mulam habeo, quam tridvano ieiunio
maceratam in populi conspectū adducā
egoq; illi hordeū, tu Sacramentū tuum
ostendes. Si verò posthabita auena pro-
perarit ad adorandum tuum Sacramen-
tum, ego similiter credam, & supplex il-
lud adorabo. In nomine Domini, inquit
Antonius. Interim res per urbem diuisa
gatur, ac per multa alia Franciæ loca. Ce-
terius dies adesset, vterq; in publicum
prodijt cum innumerabili populo. Cur-
rat S. Antonius excitari aram, in eaq; Mi-
ssæ fecit, circumstabant quam
plurimi Domini cum accensis facibus
uidè expectantes rei exitum. Tandem
Antonius ante communionem hostiam
in manus accepit. Hæreticus verò ho-
rdeum sacco exemit, mulaq; soluta ma-
no impetu in pabulum ferri cœpit. Se-
cum B. Antonius sacram hostiam man-
tenens ad mulam conuersus plenus
de dixisset: In virtute huius Domini
hosti

MEDITATIONES. 135

hostia existentis tibi præcipio, vt relicto hordeo continuo accurras, & tuum conditorem agnoscas & adores, ecce iumentum neglecto pabulo suo ad poplites vsque submisso capite accessit, & genibus flexis Dominum in sacra hostia existentem adorauit. Hæreticus conuersus est. Catholici autem ingenti gaudio perfusi Deum benedixerunt. S. Anton. in summa histor. p. 3. tit. 24 §. 2. Surius tom. 3.

23. S. AVGVSTINVS lib. 22. de ciuit. Dei. c. 8. scribit cum suo tempore Hesperij viri tribunitij domus spirituum malignorum vim noxiam etiam cum afflictione animalium & seruorum suorum perpetueretur, totam illam vexationem per sacrificium corporis CHRISTI à presbytero in ea oblatum Deo protinus miserante cessasse. Quod miraculum Augustinus ab ipso Hesperio cognouit.

24. CAESARIVS in historia sua refert Magnum quendam hæreticum morti addictum, cum ad supplicium deduceretur, risisse, proximumque igni quod erat exurendus, inuocato per artes Magicas daemones auxilio ignem subito extinxisse, effusiusque, quam antè, risisse. Certior ea de re factus Episcopus, al lato sanctissimo Sacramento iterum accendi ignem.

ignem iussit : cumq; hæreticus rursus imploraret nomen dæmonis, ille respondit: Jam non possum te adiuuare, qui præstò est, qui plus me potest.

25. LONDINI in Anglia in Ecclesia S Pauli contingit aliquando nomen factoris hæretici deferri ad Archiepiscopum Cantuariensem, qui tum erat Thomas Arundelius) quod nullam sanctissimo Sacramento exhiberet reuerentiam. Archiepiscopus igitur hominem humiliter monet, vt reuerentiam deinceps exhibeat, hæreticus verò impudenter respondit: Araneam reuerentia dignorem: Ac ilicò de alto tecti culmine descendens ingens & horrida visu aranea ad blasphemum directo filo peruenit. Scribit hoc miraculum Thomas Waldensis, qui ibi præsens fuit cum alijs multis prælatis. Tom. 2. cap. 63. contra VValephum.

29. Mos erat Constantinopoli, cum particulæ Eucharistia consecratæ superessent, euocare è scholis pueros innocentes & pueros, vt illas absumerent. Accidit autem aliquando vt pueris eiusmodi miseretur filius Iudæi Christianorum inimicissimi. Qui, vt cognouit filium suum accepisse hoc Sacramentum, furore æstuans, cum abiecit in ardentem fornacem.

MEDITATIONES. 137

fornacem vitrariam. Ignara rei mater multis cum lachrymis deinde filium per vias omnes vrbis conquisiuit; tertio vero die cum iuxta officinae ianuam non longè à fornace deploraret filium perditum, ac cum gemitu sæpius nominaret, filius agnita matris voce tandem è fornace respondit. Accurrit mater ad fornacem, & deprehendit filium in medijs flammis miraculosè seruaturn. Quo miraculo commota, cognita rei causa mox facta est Christiana. Iustinianus autem Imperator Patrem Iudæum, vt filij proprii homicidæ puniri mandauit. Auctor est *Euagrius lib. 4. c. 36. Greg. Turc. Niceph. lib. 17. c. 25.*

27. In Bauaria non longè ab Ingolstadio rusticus quidam simplex, sed pius, cum ob curam quam gerbat bestiarum non posset omnibus festis adorare CHRISTVM in sacrificio Missæ, secretò particulam sacræ Hostiæ asseruatam in foramine baculi sui in hunc finem facti deposuit. Quem baculum, festis omnibus, quibus illi non dabatur aditus ad Ecclesiam, humi defigebat, & in eo genibus nixus, recitato Rosario, alijsque precibus venerabile Sacramentum adorabat. Cùm autem quodam tempore bestia, ob aëris incom-

incommoditatem, vel alia de causa hac illacque discurrerent, ille alium baculum, quo ordinariè uti consuevit, in illas abiecit, & fortè baculum, in quo erat Sacramentum, deiecit. Vnde dolens flexis genibus conatus est illum attollere, sed terra in qua erat baculus se demittebat, & eo magis, quo plus ille manum porrigebat, erigensque se, animo toto perturbato, ecce videt omnia iumenta circum fossam genibus flexis Dominum adorare. Itaque bonus homo ex miraculo attonitus, continenter lachrymans accurrit ad Parochum. Parochus adit Episcopum, qui cum processione, ut ad locum pervenit, cum magna reuerentia & humilitate baculum in quo erat S. Sacramentum excepit. In memoriam autem huius miraculi constructa est ibi Ecclesia quæ dicitur Saluatoris, ad quam magnus est populi concursum, qui solet ex religione loci aliquid ex fossæ illius sternere capere. Hoc miraculum ignoro, à quo nam scriptum sit. Ego in loco fui, fossam vidi, & Ecclesiam visitavi, in qua putetiam huius miraculi historiam depictam.

28. Nouiomagi in Ducatu Geldria cum Parochus secunda feria Paschæ venerabile Sacramentum deferret ad m-

licen

MEDITATIONES. 139

Hierem ægram, viriq; duo iuvenes inter
se in taberna certarent, yter prius ouū Pa-
schale deglutiret, audita nola Eucharis-
tiæ præferri solita, alter dixit: Ego ouum
illud citius deglutiuero, quàm mulier-
cula illa suum Deastrum (ita enim per-
contemptum appellabat S. Sacramen-
tum.) At ouum miraculosè hæret in fau-
cibus; miser ergo homo timens se suffo-
catum iri, candelam sebaceam ex clauo
pendentem arripit, vt ouum protrudat,
sed sæuo omni in gutture relicto, nu-
dum retrahit ellychnium, instar bouis
mactati in terram corrui, vultu fuligino-
so & Æthiopico, guttureq; diuina vltio-
ne fracto tristissimam efflat animam: nã
ouum instar tuberis intercutanei non in
faucibus, sed in altero colli latere residens
apparebat. Qua vindicta Christus de-
monstrauit se verum Deum, & nõ Dea-
strum, vt hæreticus ille loquebatur. Ac-
cidit hoc miraculum anno 1561. 8. April.
& scribitur à *Tilmanno Bredenbachio li.*
7. Sacrarum collat. c. 60.

29. Legimus in libro, qui inscribitur,
Promptuarium exemplorum, idemq; re-
fert Cæsarius, foeminam quandam, cum
videret apes suas parum proferre mellis,
imò mori, ex cõsilio quorundam immi-
sisse in vnum aluearium sacram hostiã,
ac

ac postea cum probatum esset, num plus mellis protulissent, deprehendit ab apibus sacellulum ex cera candidissima admirabili artificio constructum, in cuius medio exstabat ara, cum theca sanctissimi Sacramenti. Certior ea de re factus Episcopus, cum processione ad excipiendam inde Eucharistiam venit, & cum totius populi gaudio ad Ecclesiam deportauit. 30. Quod nunc commemorabo ego ipse meis oculis conspexi. Romæ anno 1563 in Xenodochio S. Ioannis Lateranensis adolescens quidam Turca annorum 20 qui Ancona, vbi aliquandiu cum Patre mercatore Turca vixerat, huc per fugerat, & cum aliud per fugium non haberet, nobili cuidam seruire coepit, quo cum adibat templa, intererat sacro, & quia Latinam linguam callebat, ab omnibus reputabatur Christianus. Post aliquot menses tandem ægrotare coepit, mittitur a Domino ad Hospitale, recipitur cum conditione, vt secundum Hospitalis legem pareret se ad confessionem & communionem. Adolescens, ne rejiceretur, conditionem acceptat, non patefaciens se esse religionem Mahumetanum. Res mira. Simul atque corpus Domini sumpsit, maxima contentione animi postulauit baptismum palam affirmando se esse Turcam. Praefecti

MEDITATIONES 141

fecti Xenodochij existimantes eum alienatum à mente, vocarunt me, qui eram tunc comes Patris cuiusdã (qui festis diebus in Xenodochio concionabatur) vt redderem eum quietum. Adolecens repetiuit, quod dixerat, meq; obsecrauit, vt porrigerem sibi baptismum. se enim tantum ardorem interius sentire, vt diutius quiescere nõ possit. Sacellanus re diligenter examinata, vidēs eum circumcisum, sacro baptismo hominem lustrauit, & mox tranquillior redditus est; ac postero die spiritum Domino reddidit.

ADMONITIO AD CHRISTIANUM Lectorem.

RECORDARE Christiane Lector, te, vti animo constas & corpore, ita duplicem agere vitam, alteram temporalem mille periculis & casib. subiectam; alteram spiritualē, multis quoq; imperfectionibus & lapsibus obnoxia. Illa consistit in vnione animæ cum corpore, quæ in vtero materno, dum Deus creando animam coniungit corpori, perficitur. Hæc verò consistit in vnione gratiæ cū anima, quæ in gremio matris nostræ Ecclesiæ, dum Deus in baptismo infundit gratiã animæ, perficitur, Vtraque, vti suos habet aduersarios & inimicos, ita conuenientia habet remedia. Præuidens